

ОПЛАДАЙСКА ГРУПА



БРОЈ 48

...Наše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaobavljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi ...

OD 1. ЈУЛА

ORA »Banjaluka 78«

Četiri stotine mladih Banjaluka uređivaće Spomen-park na Šehitlucima, obale Vrbasa i radiće na topplifikaciji grada

BANJALUKA, 19. МАЈА — У Banjaluci će 1. jula ove godine početi Omladinska radna akcija »Banjaluka 78«. Četiri stotine mladih iz organizacija udruženog rada i škola, sa fakulteta i iz mjesnih zajednica, svrstanih u deset brigada, radiće u dvije smjene po 20 dana na uređenju Spomen-parka oko Spomenika palim Krajšnicima na Šehitlucima, na uređenju obala Vrbasa, topplifikaciji Ulice Moše Pijade i obavljati druge poslove na uređenju grada. Ovu omladinsku radnu akciju organizuje, na osnovu dobrih prošlogodišnjih iskustava, Opštinska konferencija Saveza socijalističke omladine.

Odluku o organizovanju akcije donijela su na sinoćnoj zajedničkoj sjednici predsjedništva opštinskih konferencijskih saveza i Saveza socijalističke omladine. Posebno je naglašeno da se akcija organizuje radi daljeg društveno-političkog i radnog angažovanja omladine na ostvarivanju zadataka društveno-ekonomskog razvoja Banjaluke u 1978. godini, a ona će predstavljati i poseban doprinos obilježavanju jubileja 50-godišnjice izbora druga Tita za sekretara Mjesnog komiteta KPJ za Zagreb, 35-godišnjice postavljanja temelja SFRJ i sudbonosnih bitaka na Neretvi i Sutjesci.

Brigade će biti smještene u Omladinskom naselju »Mladost« u Poljokanovom parku, gdje će se sanirati postojeći i izgraditi još dva čvrsta objekta.

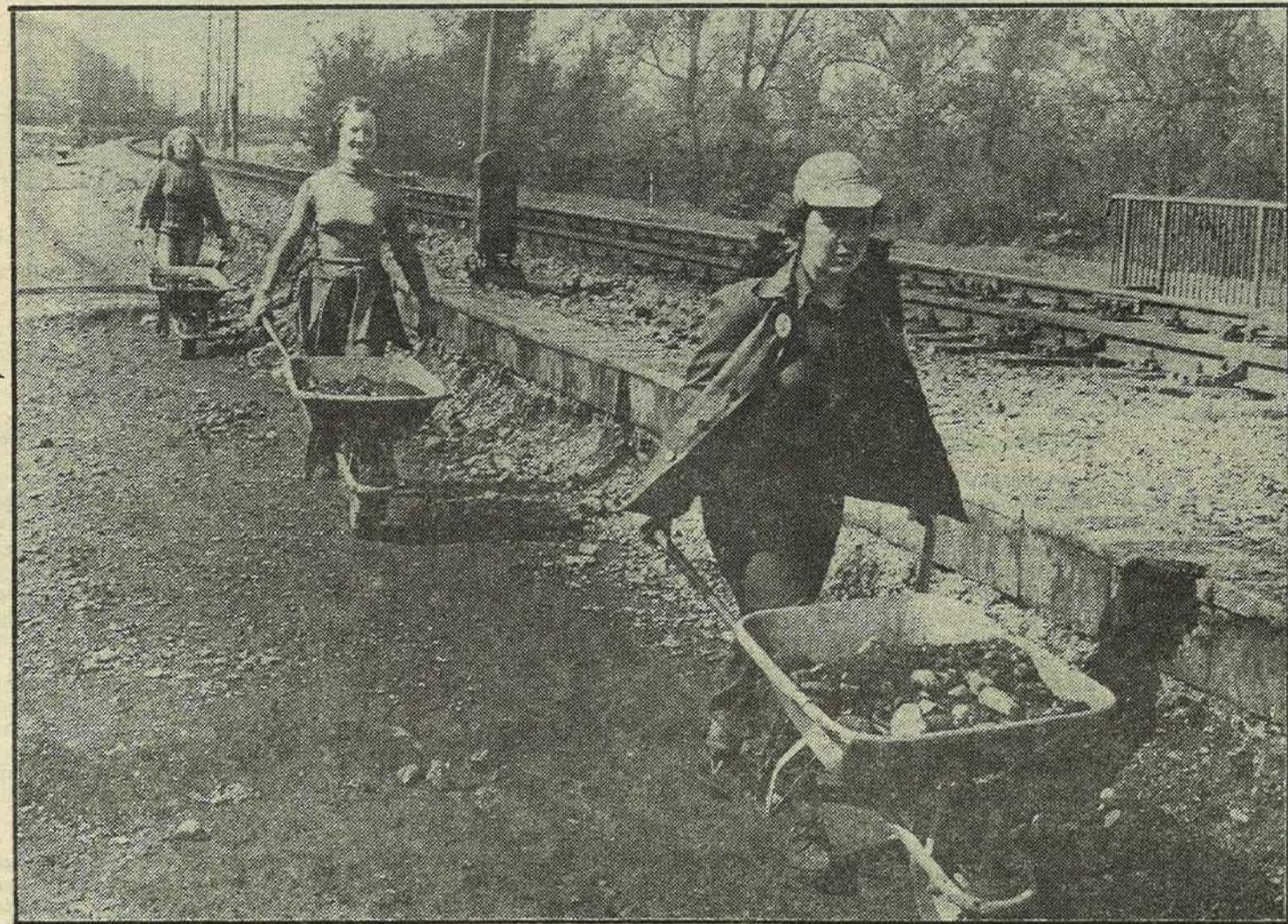
Banjalučka opštinska omladinska organizacija daje ove godine pet brigada za savezne omladinske radne akcije — dvije za ORA »Šamac — Sarajevo« i po jednu na Frušku Goru, u Sarajevo i Suhu krajinu.

R. Pr.

Slike iz Počitelja na pruzi

MOSTAR, 19. МАЈА — Pokretna izložba slika Umjetničke kolonije Počitelj danas je krenula u naselje omladinskih radnih brigada u Zavidovićima, gdje će biti otvorena narednih deset dana. Prema riječima upravnika Kolonije Vlade Puljića, na izložbi su sa svojim eksponatima zastupljeni slikari — predstavnici svih naših republika i pokrajina, kao i petorica autora iz inostranstva. Izložbu u Zavidovićima organizuju Omladinska radna brigada »Ivo Lolar Ribar« i SIZ za kulturu iz Čapljine. Istovremeno, na poziv Medurepubličke zajednice kulture iz Pljevalja, Umjetnička kolonija Počitelj će organizovati izložbe u desetak opština na tromeđi SR Bosne i Hercegovine, Srbije i Crne Gore.

A. K.



Brigadirke na trasi punom parom

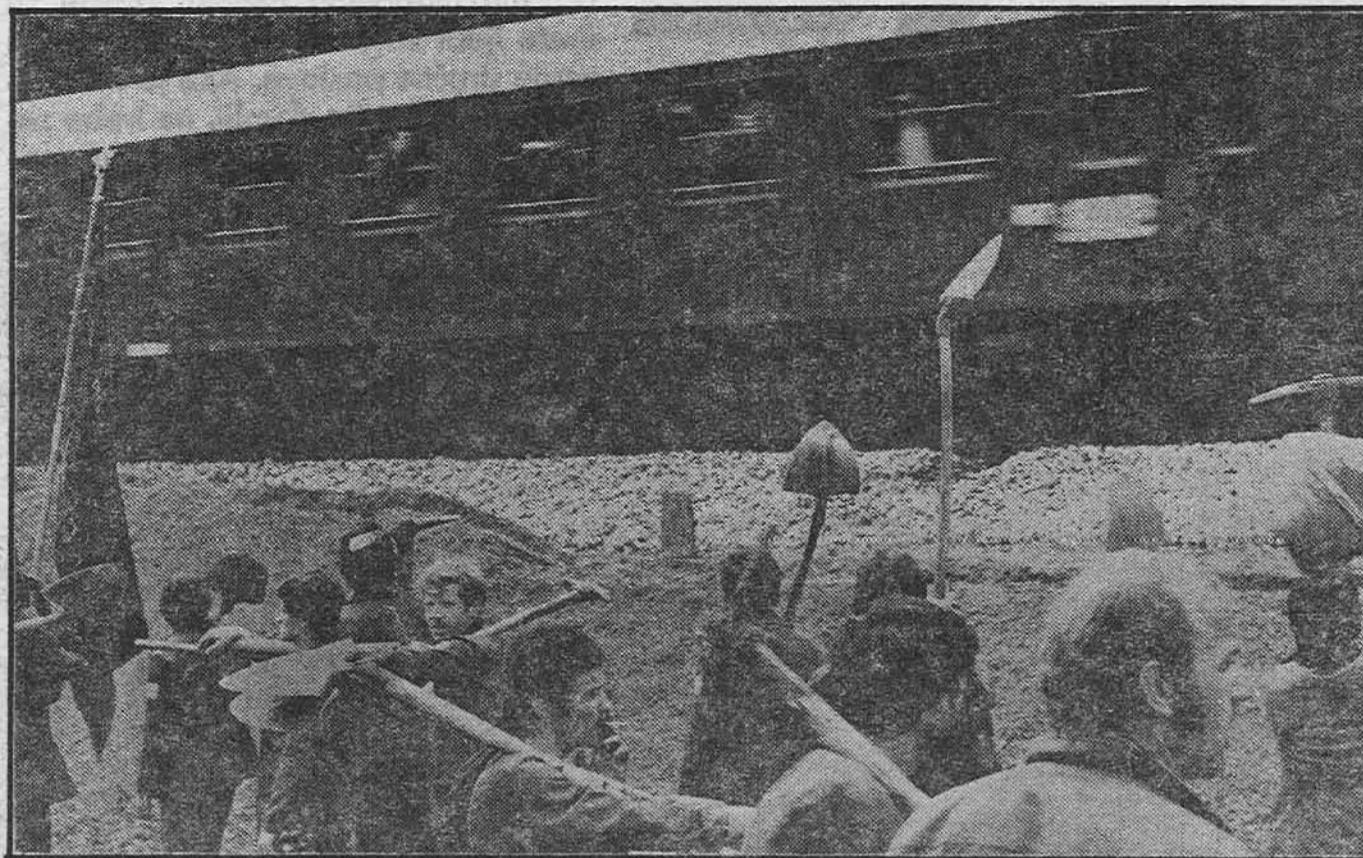


Азем Власи, предсједник Конференције ССОЈ, Брано Миљуш, предсједник Републичке конференције ССО БиХ и Филип Вуковић, командант СОРА »Шамац — Сарајево 78«, боравили су јуће у насељу ОРБ у Немилој.

Након што су обишли насеље и разговарали с brigadistima, Азем Власи је изјавио да је задовољан начином на који се brigadisti брину о средини где сада бораве и да је насеље Немила, једно од најљепших на градилишту другог колосијека.

(Снимио: М. ШКИПИНА)

Гости



Сраног дана у воз, на трасу, у воз, па у насеље, све до Дане Републике

Мада то није уобичајено, аутор мора да каже да је само нешто старији од првог колосијека ове пруге и нешто више од кола за спавање. И кола за ручавање, наравно. Пруга Шамац — Сарајево, зна се, грађена је срцем и руком младалачком 1947. године, а на пластичној чашици у коју конобар сипа кафу исписано, уочљиво: КСР — 30 година. Тешко је и претпоставити како је све то изгледало 1948. године. Ове, 1978. сасвим пристојно. Путујете удобно и сигурно колима за спавање и ручавање. Вјероватно се подразумијева и оно: путујете брзо. А касније, и нисмо једини. Воз из Плоча касни још више. Више од пола сата.

Шума електричних водова испресијеца на небо над Добојем. Колосијеки су, рекао би један колега, новинар, оно што карактерише овај град. Хиљаде људи у униформама и без њих свакодневно раде у основним организацијама удруженог рада Добојског жељезничког чвора. Цијела та мрежа колосијека слива се у један, у један што се испружило долином Босне, узводно, све тамо до Сарајева. Прије него што ова година мине, знатно прије, том ће долином течи два

пара шина. Један крај другог. Сложно гради омладина.

Добој. Живост некаква на станици. Пристаје композиција. Осам зелених вагона. Понеко крене према њима, помисливши да је баш то, овај воз који ишчекује. А није. Ово је посебан, бригадирски. Пише, бијело на зеленом: за учеснике акције. СОРА. Амблем: омладинска пруга. Пјесма из вагона, и истурени осмијеси. Чак и држак понеке лопате.

Друкчије је то било прије тридесет, и више година. Једно је исто: раздрагана младост којој ни напоран рад не смета. Раздрагани и они што посматрају акцијаше, Добојлије и путници — намјерници. Машу једни другима, као да се годинама знају. Ветерани веле да је народ овог краја, након што је освојен нови комад краха, након што су положене шине, прије но што ће акцијаши дићи чадоре и кренути даље, да пругу до циља доведу (а управо је тако посао био организован, и насеља није било), народ је, даље, градитеље гостио и печеним волом. У годинама немаштиће, тако. Срце је човјеково и данас уз ову младост.

Излазе бригадири и формира се колона. Ра-

спјевана, застање партијске, државне, бригадне и четне, вијоре пероном. Карловчанка Радојка не признаје умор. Брчак Рахим, ветеран, поготово. Ни Мирослав из његове бригаде. Јајчанин Асим овако би још једну смјену. Осмијех на лицу Кумановчанина Фадиља. Нигде замора у крупном тијелу Травничанина Мирка. Крхка Светозаревчанка Милинка изврсно подноси напоре рада на траси. За Горажданина Недјелька, зна се: дјела баш као да га ухо не боли, а боли.

Обавили су и данас све послове, наново надмашили норме, специјалном композицијом пристigli на добојску станицу и сад крећу улицама овог града, ширећи пјесму, пјесму коју већ старо и младо знаје. Пут насеља. Кумановчани понијели чак и бубањ, па бубњају. Разглас саопштава: С трасе је, управо, враћа бригада »Рада Мильковић« из Светозарева... Враћа се бригада »Алија Хоџић« из Гораждада... Враћа се... да предахне, уз богат насељски друштвени, културно-забавни и спортски живот, до раних јутарњих сати. Двојица жељезничара, на добојској станици, затварају прозоре, па зелени воз нестаје. Да и он предахне, док сутра не повезе веселу и радину младост.

Х. БИШЧЕВИЋ

PREDSTAVLJAMO VAM BRIGADE: ORB »DESETA HERCEGOVAČKA« MOK MOSTAR

Radnici s učenicima

Brigada je nedavno formirana i prvi put učestvuje na radnoj akciji

Omladinska radna brigada »Deseta hercegovačka« je sastavljena od mlađih iz sedamnaest opština Meduopštinske konferencije Mostar. Brigada prvi put učestvuje na saveznoj omladinskoj radnoj akciji. U njem redovima nalazi se 105 brigadira i brigadarki od čega je 16 žena, dok je u članstvu SKJ 53 brigadira. U brigadi su pretežno mlađi radnici i učenici.

Sačinjavaju je sljedeći brigadiri: Senko Antunović, Mato Azinović, Salih Bijavica, Nermina Budžalica, Mersad Bikić, Mirko Boban, Rajko Boškić, Drago Boro, Zdenko Bošković, Tončo Bošnjak, Mirjana Boban, Jozo Bulić, Ružica Baćak, Stak Brkić, Valerija Cvitanović, Ljiljana Cvetković, Meho Čolaković, Esad Čustović, Miralem Čerko, Zdravko Čuljak, Mirko Čamber, Ramiz Corić, Blago Cosić, Milanko Doko, Fuad Duvandžić, Esad Galijatović, Mile Galic, Himzo Gračanin, Božidar Goljanin, Slava Grubišić, Jasna Gujić, Seid Habibija, Senadin Hamidović, Mira Ivičević, Radivoje Ilić, Mehmed Ivanković, Zijah Idrizović, Dragan Đurđević, Aleksa Janjić, Azemina Jaganjac, Slavko Kraljević, Zlatija Kovač, Lena Kučinar, Milenko Kutle, Alija Klepo, Petar Kutleša, Blagica Hrkač, Mate Gašpar, Radica Kolobakić, Meho Lopara, Marko Lončar, Slobodan Leko, Petar Lončar, Marko Lončar, Huse Marić, Ekrem Merdanović, Ivan Marunčić, Čedomir Milošević, Hasan Masleša, Stanko Milanović, Milenko Mitrović, Branko Mlikota, Mithad Avdić, Đuro Mišković, Nikola Matuško, Mehmed Mahić, Slavko Nevesinjac, Boro Novokmet, Milorad Pištalo, Omer Pandžo, Ivan Pehar, Milosav Pešut, Mato Pavlović, Drago Pehar, Zorka Polić, Zineta Repeša, Viktor Stojkić, Zdravko Savić, Nedžo Smržić, Saša Stačić, Ismet Selimović, Slobodan Begalo, Dragan Simunović, Ranko Savić, Slavko Sušec, Dušanka Šakota, Salko Šubara, Nijaz Šehić, Ranka Šolaja, Enver Tica, Vukota Tepavčević, Asim Terko, Branko Tomić, Salko Verzić, Nedžo Vučurević, Miomir Vukašinović, Radoslav Vukalo, Boris Vujinović, Mile Vujinović, Slavko Vidačak, Slavko Zubac, Mustafa Zuhrić, Nikola Zubac, Mira Žerajić, Radica Kolobarić.

Gosti - dobrovoljci

Dva prijatna iznenadjenja doživjeli su brigadiri ORB »Ivo Lola Ribar« iz Dervente, koji su juče radili na trasi u Golubinju.

Najprije je neposredno pred kraj trase stao jedan bicikl. Njegov vlasnik Ahmet Bejtović, za molio je brigadire da im se pridruži u radu. I pridružio se. Proveo je dva sata među njima, a samo što je otišao, pokraj ceste se zaustavio automobil. Iz njega je izašao Splićanin Gojko Borković sa svojom kćerkicom i rekao:

— Zdravo brigadiri! Moja kćerkica će da vam nosi vodu, a ja ћu da vam odvezem nekoliko kolica...

Rekao i prihvatio se posla. A kćerkica uzeala posudu sa vodom pa dijeli brigadirima. Ostali su tako oko jedan sat na trasi, a onda se pozdravili sa brigadom i krenuli dalje prema svom Splitu.

A. S.

Poklon brigadirima

Učenici Specijalne škole »Dorde Premović« iz Zenice, posjetili su naselje omladinskih radnih brigada u Nemiloj. Oni su tom prilikom poklonili brigadistima tapiseriju na kojoj je predstavljen znak SORA »Samac-Sarajevo '78«.

Sa svojim nastavnicima obišli su brigadirsko naselje i upoznali se sa načinom života graditelja pruge.

Posebno je veselilo ove dječake i djevojčice što će četiri njihova učenika u trećoj smjeni biti brigadisti.

Startovali odbojkaši

Odbojkaško prvenstvo naselja počelo je juče odigravanjem meča između ekipa »Simona Gregorčića« i »Bratstva i jedinstva«. Uspješniji su bili brigadisti iz Slovenije, koji su meč dobiti rezultatom 2:0. U ekipi »Simona Gregorčića« igrali su: Opalić, Dragiljić, Milić, Šević, Dominik, Klanšek, i Miklović. Za »Bratstvo-jedinstvo« nastupili su: Matić, Bitić, Petković, Jošanović, Čakan, Striker, Ošep, Jovanović i Zvijerac. N. T.

Prvenstva pri kraju

ŽEPČE — Na sportskim terenima Omladinskog naselja u Žepču takmičenja koja izazivaju najviše pažnje približavaju se kraju.

To je mini-prvenstvo u malom fudbalu i prvenstvo u odboci do čijeg su kraja ostala još dva kola.

U fudbalu, posljednja kola, što se tiče vrha, donose još uzbudnja, jer vodeća ekipa ORB »Lazar Savatić — Metalac« iz Rume bježi drugoplasiranoj ekipi ORB »Muharem Begteši« iz Kosovske Mitrovice samo dva boda.

U odboci je pak sve riješeno. Ubjedljivo vodstvo pripada ekipi »Sedme banijske udarne brigade Vasilij Gaćeša«, koja je do sada sve utakmice riješila u svoju korist.

ПРИЧЕ О ЉУДИМА

Да опет дођу

ДОБОЈ, МАЈА — У овој их је смјени у Добоју тринест — тринаест инструктора за возаче Б категорије, који ће обучити знатан број бригадира, припремити их за полагање возачког испита, омогућити им да узму дозволе, укључе се у саобраћај, евентуално и запосле. Међу њима и два Зрењанинца: Добривоје Јовановић и Радослав Јерковић. Први је рођен у години кад се први колосијек трајао. Тад му је отац пребацивао норме и завршио ударничку. Добривоје, опет, већ осам година ради као инструктор, а на изградњи, стицајем околности, није био никад. Други је рођен двије године послије. Већ двије и по је инструктор за возаче. За будуће, разумије се, уколико положе испит. А није лако. Теже од мотике.

Елем, Савез возача Југославије обавио је све припреме за организовање обуке на Акцији. Савез возача Војводине преузeo је обавезу да градитељима у Добоју пошаље тројицу најбољих. Тројицу, па двојица из Зрењанина. Из Аутошколе «Застава», што дјелује у окриљу Савеза возача у Зрењанину. Сад они, Добривоје и Радослав, иза себе остављају по шест кандидата. Положе ли сви, по шест возача, обучених по скраћеном поступку, у 20 часова вожње. Два зрењанинска инструктора радила су и по 12, па и 14 сати дневно. Радо би да још остану. Да упознају што више младих, ревносних на траси и у вожњи.

— Дисциплиновани су наши кандидати — вели Добривоје. — Унаточ замору показују најбољу вољу да савладају све тајне вожње.

Ревносни су и њихови инструктори. У свему. Прича се да су 9. маја, на ударни дан, били међу највреднијима. — Јер, засукали и они рукаве, да бригадирима помогну, да учинак учине вишим.

Сад полазе у Зрењанин. С успоменама које ишчилити неће. Јер, оба би да поново дођу, као бригадири.

М. В.



Zlatan Abramović i Zoran Tubaković

Dva kurira

Već prvi dan kada su brigade druge smjene stigle u Nemilu, primijetio sam dvojicu šereta, trinaestogodišnjaka, brigadira ORB »Mitar Trifunović Učo« — Zlatana Abramovića i Zorana Tubakovića. Oni su najmladi u brigadi i u cijelom naselju.

— Otkud vas dvojica na akciji?

— Mi idemo u isti razred, VII OS »Mitar Trifunović Učo« u Bosan-

skom Šamcu. Dobri smo daci i nagrada za učenje bila je odlazak na prugu — kaže Zoran.

— Ovdje je divno. Idemo povremeno na trasu i radimo isto kao veliki, ali glavno nam je zaduženje da budemo kuriri — riječi su Zlatanove.

— Sta vam se ovdje ne svida?

— Ustajanje — odgovoriše uglas obojica. — I ništa više. Sve drugo je u redu.

— Pošto sam vrijedan, ne bojam se posla i nije mi teško. Nemam djevojku ovde, jer sve su starije od mene. Ali zato dobro jedem. Udeba-

lja sam se tri kilograma. Hrana je odlična — kaže Zlatan.

— I ja jedem dobro. Mora se. To nam je jedan od zadataka, jer da nije tako, ne bismo imali mjesta u brigadi. A stariji nas dosta štite od posla. Mi hoćemo da radimo, a oni ne daju. Jeden dan sam nosio vodu, jer su mi uzeli kramp — govori Zoran.

— Ja sam kopao kanale. Pogledaj žuljeve! — kaže Zlatan. I tako razgovor teče. Njih dvojicu, trinaestogodišnjih kurira zna čitava naselje. Lete po krugu, vrijedni i željni posla. Uostalom, neko mora biti i kurir.

N. T.

LIKOVNI

Udarnik, pa opet udarnik

MIODRAG MITROVIĆ JE OSAMNAEST PUTA BIO NA AKCIJI A 21 PUT JE PONIO NAJDRAŽU ZNAČKU

Odlikuje ga skromnost, krasiti ga radost. Pričaju o njemu kao o dobrom drugu i još boljem radniku. Potiče iz Uba, nalazi se u ORB »4. podrinjsko-kolubarsku«. Međutim, ne bi bilo iznenadenja niti da nosi amblem dobojske, vogošćanske ili neke druge brigade. Za njega je malo važno u kojoj je brigadi, glavno je da je on, Midrag Mitrović, brigadir. Nije mu ni važno ni gdje je, glavno je da gradi

zemlju sa hiljadama mladih. Tako je mislio ovaj 34-godišnjak kada je prije 17 godina odlučio da prvi put ode na akciju. I došao ravno u Beograd i prijavio se komandantu naselja: Ze lim da radim na akciji. A ta želja na stala je iz onoga što je čuo o akciji, želje da upozna mlade, i život na selu zamijeni onim sočnim, brigadiskim. Primili ga, a on zapao sa svojom kovinskom brigadom »Paja Marjanović« i — dobio prvu udarničku. Vratio se kući Midrag Mitrović sa željom da što prije opet kreće na akciju.

I došao je na Đerdap i — opet udarnik. Ovaj put (1969), dvostruki. Jednu udarničku dobio od Rumuna, jednu od svoje brigade. Nizale se godine, redale akcije i Midrag Mitrović došao do broja 18. Da, upravo toliko akcija (saveznih) ima on za sobom. A što je pomalo kuriozitetno — čak 21 udarničku značku. Očito da je akcija postala sastavni dio života ovoga čovjeka. Zašto?

— Ja bih na akciju i leti i zimi. Ni kući se ne bih vraćao. Jer, to je za mene najljepši dom. Tu živim kao u najboljoj porodici. Akcija mi je šansa da upoznam svet, da proživim sa omladinom. A s kim se može lepoživeti nego sa omladinom.

— Šta je na vas ostavilo najdublji utisak?

— Pa, siguran sam da je to moje



Miodrag Mitrović

drugovanje sa brigadom iz Tešnja. Oni su došli na radnu akciju u Šabac, a ja sam kao i onda u Beograd, pošto iz našeg mestu nisu slali brigadire, sam otišao i prijavio se na akciju. I opet su me primili i uzeli me u tu brigadu iz Tešnja. Nisam bio jedini novajlij na toj brigadi. Samo jedan je zajedno došla i jedna Bugarka. Za tih trideset dana mi smo postali takvi drugovi da su me gotovo naterali da nakon isteka smene kretem sa brigadom u Tešnju. Otišao sam i bio njihov gost nekoliko nezaboravnih dana. I danas se setimo jedni drugih i ponekad se javimo. Nikada neću zaboraviti kako su me primili bratski i na akciji i u Tešnju.

— A o akciji ovoj sadašnjoj?

— Reći ću vam samo da će sigurno još jednu smenu doći da radim.

A. Sk.

Za moje drugove brigadire

Za moje drugove brigadire koji imaju snažne ruke i nežno srce, neka bude ova pesma večeras. I neka svi znaju da je naša mladost za Tita. I neka se pruži pruga u svojoj lepoti za one iza nas. Za moje drugove, Izeta, Rajka, Gorana, Momčila, Miralemu i Sefira, Za moje drugarice za Hidu, Ljeposavu, Miru i Smilju,

Za sve one što u očima nose lepotu i mir, radost, mladost rodene i vodene rukom voljenog Tita. Za naše majke i očeve za njihove udarničke ruke obećanje dajemo: Završićemo prugu prije roka! i nači ćemo se, na novim prugama na putevima i branama, rame uz rame, sa pesmom bratski, zagrljeno i do neba vinuće se pesma »Druže Tito mi ti se kunemo, da sa tvoga puta ne skrenemo!«

Sreten Sretni LALOVIĆ,
ORB »Dragica Pravica«

SVAKA AKCIJA
DRAGA USPOMENA

Putem svoje želje

Gotovo je nevjerojatno sa kolikim zanosom i oduševljenjem mlađi grade drugi kolosijek

— Na ovogodišnju akciju dovela me velika želja da kôš dio svoje radne energije i znanja ugradim u nove objekte naše socijalističke samoupravne zajednice — počeo je da nam priča subotički brigadinski veteran Janko Mijatović iz Osme vojvodanske udarne brigade.

Iz daljeg razgovora saznali smo da je ORA Šamac — Sarajevo 78 četvrtu po redu savezna radna akcija veselog Subotičanina, rodom iz Zvornika, odakle je, u potrazi za poslom, otišao prije dvadesetak godina.

— Prvo akcijsko »kajanje« imao sam 1948. godine na izgradnji Auto-puta Beograd — Zagreb gdje sam, radeći u dvije



Članovi mađarske delegacije u Nemiljoj

Šta su rekli gosti iz Mađarske za »Omladinsku prugu«

Iskrene čestitke omladini Jugoslavije

Radujemo se što prijateljska Jugoslavija ima takve mladiće i djevojke

Učesnike SORA »Šamac — Sarajevo 78« posjetila je delegacija Saveza komunističke omladine Mađarske. U delegaciji su se nalazili Jozef Marton, predsjednik Komisije za radne aktivnosti u Centralnom komitetu SKOM i Mikloš Guja, rukovodilac Komisije za visoko obrazovanje u CK SKOM.

Nakon što su obišli sve četiri naselja omladinskih radnih brigada i upoznali se sa životom i radom graditelja drugog kolosijeka pruge u Dolini udarnika, oni su za list »Omladinska pruga« dali sljedeću izjavu:

— U ime Centralnog komiteta Saveza komunističke omladine Mađarske, srdačno pozdravljamo sve učesnike ove omladinske radne akcije.

Cestitamo vam na izvanrednim rezultatima!

Naša delegacija je za kratko vrijeme stekla veoma mnogo dragocjenih iskustava. Od ovih iskustava željeli bismo što više da prenesemo u naš pokret omladinskih radnih akcija.

Dobro raspoloženje u naseljima, aktivnost i opredjeljenje mlađih ostavili su na nas veoma dubok utisak.

Iskreno se radujemo tome da prijateljska Jugoslavija ima tako izvanrednu omladinu. Ova naša posjeta će, pored veoma korisnih iskustava, ostati i nama trajna spomena.

Zahvaljujemo na srdačnom gostoprimstvu i želimo vam i dale je uspešan rad.

Članovi delegacije mađarske omladine Jožef Marton i Mikloš Guja imali su samo riječi povjale o životu i radu brigadista, graditelja drugog kolosijeka pruge Šamac — Sarajevo.

Oni su posjetili i brigadu »Mitar Trifunović Učo« i razgovarali sa omladinkama i omladinom o tome što ih je motivisalo da s takvim oduševljenjem dođu na ovo veliko jugoslovensko građilište, gradilište mlađosti.

Sigurno je da ono što su vidjeli i čuli među mlađim nejamirima, služi kao najjasnija slika o Titovoj omladini. N. TOŠIĆ

ČETIRI UDARNIČKE HAMDIJE KREHE

Uspomene kao svjedok

Najteže je bilo od šesto prijavljenih odabrati najbolje

RUDO, MAJA — Daleko je 1946. i sjećanje na razbuktali elan mlađih u poslijeračnoj obnovi i izgradnji porušene domovine. Oduševljenje nakon teško izvođenje slobode zahvatilo je i Rudo, gradje na bistrim obalama Lima. U stroju prve višegradske omladinske radne brigade, te 1946. godine, našao se i on, Hamdija Kreho, tada 16-godišnji mlađi koji sada sa sjetom priča:

— Davno je to bilo, toliko davno da ponekad mislim da se to nekom drugom događalo, pa ipak toliko blizu da se i danas sjećam svih pojedinstava. Na izgradnju naše prve saobraćajnice Brčko — Banovići, pošli smo oduševljeno. Još uviјek vidim vesela lica Dragiša Pjevčevića iz Rudog, Ivana Tasića iz Višegrada, komandanta brigade Borovčanina iz Sokoca, inače nosioca Spomenice 41... Brigada je trebala da broji 300, a javilo se više od 600 kandidata, pa nije bilo lako izabratи najbolje.

Sjećanja naviru i uspomene četvorostrukog udarnika postaju živi svjedok minulih događaja.

Janko Mijatović

smjene, proveo četiri mjeseca. Sljedeća akcija na kojoj sam učestvovao bila je godinu dana kasnije i to ponovo na izgradnji Auto-puta Beograd — Zagreb, ali ovaj put samo dva mjeseca — april i maj 1949. godine. Zatim 1952. godine radio sam na izgradnji puta Konjic — Jablanica i tada sam proglašen za udarnika, dok sam na prethodne dvije akcije dobio povjale. Sa izuzetnom ljubavlju, zanosom i oduševljenjem mlađi grade drugi kolosijek pruge Šamac — Sarajevo, to je gotovo nevjerojatno. Svaka im čast na tako snažnom za mahu — ushićeno govori veteran Janko.

M. TOMOVIĆ

— Nova višegradska omladinska brigada 1947. godine ponovo je na novom zadatku — izgradnji pruge Šamac — Sarajevo. Tada sam dobio i prvu udarničku značku koja mi je i danas toliko draga. Iste, te 1947. godine, od najboljih omladinaca, formirana je Republička brigada koja je išla na izgradnju fabrike »Ivo Lola Ribar« u Železniku kod Beograda. Već sljedeće, 1948. godine, našao sam se na izgradnji Novog Beograda i postao udarник, a udarničko priznanje dobio sam i sljedeće, 1949. godine, kao komandant Višegradske omladinske brigade na izgradnji Auto-puta »Bratstvo — jedinstvo«.

Sa 15 godina član SKOJ-a a još od 1945. godine, član SKJ od 1948. godine i priznati omladinski funkcioner, Hamdija dalje svoju mlađost obogaćuju je novim radnim pobedama. Treću udarničku značku dobija kao komandant Omladinske radne brigade na izgradnji Željezare Zenica 1950. godine, a po završetku tog zadatka, ponovo staje na čelo tzv. Frontovske brigade, u kojoj je bila većina mlađih. Sjekli su šumu u planini Vranja kod Ruđog.

— Da, od te daleke 1946. do danas mnogo smo učinili. Međutim, entuzijazam mlađih nije splasnuo — kaže Hamdija Kreho.

Eho minulih dana i danas odjekuje u srcima prvih poslijeratnih graditelja i udarnika.

S. TEŠEVIĆ

Predstavljamo vam brigade: ORB »Bratstvo — jedinstvo« — Bosanska Dubica

Kolektiv iz deset opština

U jednoj brigadi našli su se mlađi iz Bosanske Dubice, Ravne na Koroškem, Podravske Slatine, Garešnice, Cazina, Suve Reke, Svetozareva, Bele Palanke, Čačka i Varvarina

ORB »Bratstvo-jedinstvo« je formirana 1976. godine u Garešnici i iste godine učestvuje na ORA »Sisak 76«. Na toj akciji osvaja najveće priznanje — Traku »22. lipanj 1941«, a već iduće godine učestvuje na ORA »Robaje 77«. Tu dobija priznanje SSOJ — Plaketu »Veljko Vlahović« i pet puta biva udarna, a takođe dobija i najveće priznanje radne akcije Traku »ORA Robaje«.

Ove godine brigada »Bratstvo-jedinstvo« je sastavljena od omladinki i omladinaca iz 10 opština i to iz Bosanske Dubice, Ravne na Koroškem, Podravske Slatine, Garešnice, Cazina, Suve Reke, Svetozareva, Bele Palanke, Čačka i Varvarina.

Ovdje u Nemiljoj brigada broji 90 brigadista i u njoj se nalazi 40 članova SKJ.

Evo njihovih imena: Predrag Vujović, Gordana Lađevac, Branko Lazović, Milan Marković, Borko Nikolić, Olga Novaković, Dragan Čeramilac, Dušica Živanović, Slavko Kerec, Milan Ošep, Bibljana Čebul, Turičnik Ivanka, Roman Štriker, Drago Bezjak, Ivan Borovnik, Ivica Božić, Ančica Baretić, Milja Borjević, Marija Cvjetić, Pero Dotlić, Zlatko Frida, Zdravko Jakopo-